

kritiske af Rigsdagens Partier. Der kan fra Flertallet i denne Sal fremkomme det mest umulige i Retning af Forslag, man kan poussere en Sag frem uden Udvalg og uden en ordentlig og grundig 1ste Behandling, uden at Højre siger det mindste dertil. Hvis der er Tale om, at en Del af Overklassens Interesser varetages, saa er Højre med, og saa svigte de som overalt ellers Kommunerne — i dette Tilfælde Bykommunerne — Interesser.

Ellinger: Det ærede Medlem, synes jeg, skulde søge at vænne sig af med sin Overfladiskhed. Der er i dette Forslag ikke Tale om Kommunerne, og Forslaget er meget let overskueligt. Men dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er almindeligt, at de officielle Censorer afgive Beretning om, hvad der er kommet til deres Kundskab, baade til Undervisningsinspektionen for de lærde Skoler og for Realskolerne. Nu har det ærede Medlem faaet en lille Brokke leveret fra et andet æret Medlem, som ogsaa leverede mig det samme, noget om, hvad der har staaet i en officiel Indberetning fra en Censor. Jeg vil dog bede det ærede Medlem om at lade være at være saa overfladisk. Han burde selv læse den Slags Indberetninger, som han refererer til Vejledning for det høje Ting. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at naar en Skolebestyrer har begaaet en saadan Handling som den at rette i en Stil, er det for det første et Tilfælde, der ligger langt tilbage i Tiden, men dernæst er det lige saa lidt domfældende for den Virksomhed, der udføres i de private Realskoler, som det vilde være domfældende for Socialdemokratiet, hvis en Socialdemokrat i fremtrædende Stilling begik en ham i den offentlige Mening nedsettende Handling.

Sabroe: Det ærede Medlem har lagt Mærke til, at en af mine Meningsfæller talte med mig under denne Forhandling, og gik saa ud fra, at han havde givet mig Oplysninger i den foreliggende Sag. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er noget, som han mindst af alle skulde klage over, thi i de Sager, i hvilke han har været Ordfører for Højres Gruppe, har der ikke været en, men flere af hans Meningsfæller, der have givet ham gode Raad. Naar det ærede Medlem taler om Overfladiskhed, maa jeg sige, at det er det ærede Medlem, der vil sluge denne Sag raa, uden Udvalgsbehandling, og det er altsaa ham, der er overfladisk, idet han

ikke vil være med til at tillade en grundig Undersøgelse af disse Forhold.

For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg kommer nok ud af det med mine Kolleger, men det ærede Medlem stiller en utidig, uklædelig personlig Slags Overlegenhed til Skue, som ganske har gjort det af med ham, til Trods for...

Formanden: Disse Udtalelser passe ikke i Debatten her.

Sabroe: Det er ogsaa overflødigt at sige mere.

Ellinger: Der har i lang Tid — jeg erindrer ikke hvor længe — foreligget et Andragende fra Bestyrerne for de private Realskoler. Nu kan man selvfølgelig bære sig saadan ad i slige Sager, at man siger: Hvad der staaer i det Andragende, bryder jeg mig ikke om at gøre mig bekendt med. Det kan der nedsættes et Udvalg om, og det kan fortælle os, hvad der staaer deri og vejlede os andre. Men der er ogsaa en anden Vej at gaa, den nemlig, selv at tage Andragendet op til Undersøgelse i Løbet af Samlingen, saa at man staaer parat med en selvstændig Dom, naar Sagen kommer for. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, hvilken af disse Fremgangsmaader der er den mest overfladiske — men at min er den mest overlegne, er sikkert.

Sabroe: Da dette Andragende blev indbragt, behøvede jeg ikke at underkaste det en Undersøgelse. Jeg kendte en Del af disse Realskoler, og jeg antager, jeg kender flere end det ærede Medlem. Det ærede Medlem, der er Københavner, endog i udpræget Grad, kender aabenbart ikke meget til Realskolerne ude i Landet, men dem kender mine Meningsfæller og jeg, og en Undersøgelse af disse Forhold vilde sikkert konstatere, at de Udtalelser, jeg har ladet falde om adskillige af de private Realskoler, ere fuldt ud korrekte. Jeg har som Medlem af Skolekommissionen i Aarhus og som Censor i adskillige Aar, haft Lejlighed til at komme praktisk ind i disse Forhold. Det ærede Medlem siger, at der i denne Sag kunde have været meddelt det høje Ting adskillige Oplysninger. Ja, det er netop Sagen, at første Behandling fandt Sted paa et Tidspunkt, hvor det var umuligt for Tingets Medlemmer at udtale sig udførligt om den, og det er først ved Sagens 3die Behandling, at der overhovedet er aabnet Adgang til at behandle Sagen i Almindelighed.